

מסורת הש"ס

א) [לקמן מ.מ. מו: טעונות י.א.]
ב) [לקמן כח.א.]
ג) [שם כ. יומא לו.א.]
ד) [לקמן נח: טט. עירובין ג. יומא מד: י.]
ה) לקמן ע"ב, מנחות יג: י. יומא מט., א]
ו) ירושלמי יומא פ"ה ה"א., ח) ויקרא ד, ט) ע"י לקמן מדי: תרד"ה ברבר, מ"ט דלא נהירא. ע"ב, א]
י) ע' רש"ק וח"ה, וע"ע בטה"ק, ט) ע"י לקמן גא תרד"ה תן בסה"ח.

הגהות הב"ח

א) גפ' פטוטה דא לא מיני:
ב) שם וימנא תלרימי אימא תמנן:
ג) שם אמר רבי יוסף בר' חמא מודה הוה לפסול וכו' עלא לשמו:
ד) שם אשכחן פסול אחר ו נמנח:
ה) שם אי משלג לשמו וכו' לשמו במאי:
ו) רש"י ד"ה הכי לא וכו' כמטות הפנימיות ולא דלשקול:

גליון הש"ס

[נבירא ואבדילא הקישא דהא. ע"י לקמן דף ג' ע"ב:]
ד"ה "רשאי לבטלה רשאי רחא אירע" ע"י לקמן בג ע"א מוס' ד"ה שכן:
תוס' ד"ה רבא וכו' א]
בוריקא תלודיה. הינו דנשכ"י פוסל בורק לשם תלרים אכל בפניו אלו פוסל אלא נמחבב ע"מ לאסול או להקטיר למחל אכל לא בורק כשניל מחה. אכל קשה דמה מילא דשלג פסול יסחא יחא כשלג נקמן ג"כ ה"י ה"י ה"י דפוסל בורק לשם עולה וא"כ פריקסיה נה להקן שפוסלים בוריקה לתורה. תלמי' מלחמי' שענדת בלא ג"ליק ומילא לוי מונן ע"פ:
ד"ה תת"ח וכו' ה"כי משבחת ליה בפבורים כה"ל ידור א"י יעילא. ע"י לקמן פג ע"א מוס' ד"ה כנס ומנחתו ע"פ מוס' ד"ה כנס:

מוסף רש"י

שלישי. א] האכל יאכל מנשר ונח השלמים ביום השלישי, ומקור ליה תנא לקמן נמחבב טעניה בעודה לאמי מנחתו ביום השלישי הכתוב מדבר:
ד"ה חוץ לשמן דשלישי חוץ לזמן אכלת' שלמים הוא:
פיגול. דכתיב בסופיה דקדש פטול יהיה קדש וימלא הוא לרבות חוץ למקומו, ומתבאר דלמחשבת חוץ למקומו מוקטין לא ה"ל אלא מחשבת שדף פסולתו כוון לשפוך דמו על הרצפה או ע"מ לעבוי דגם הפסולין, דמיני לחון לזמן קמריה כה"ל ידור א"י וכו' למחלה דמי לחון [תהקן כח:]
בין האורים ולמנחה צפון. שהוה מעברו של מוצח וכלב שחש חלק לפטוי על עזרה, ונבחר מוחו של מנח לאד שער הקדש שני נבנמן לעזרה לא כמבאר אפי' חוץ לפטוי דקדשה קדושהה דהוה מקום דריסת יסדאל והינים, ו"ל אהה מקום דריסת יסדאל מן השער ולפנים וי"ל אהה (עד [עדן] נח מנחתו מקום דריסת הכהנים [דקדשה] קדושתו וכו').

ואולם חזקא דהיא. וכל עובדי האמונות כסביל לא היה עבד וכו' כאלה שפניו מתקביר ומקרי אהל מועד [נפ"י שירובין לאמונה. המתרגם לרבים מה שזה נאמר לו בשעת הדרכה (סוטה ט.) ויורקו הכהנים מידם. מיהם של שמיטים שסם זריס שחורו וקבלו דהם מיד הכהן המקבל והולטיהו לא הזרק (ויחא ט:).]

שינויי גוסחאות

א] ג"א אין חיביבן עלוי משום (ביב"ר ו"א א'.) וכו' א"ה לכהן כסמוך ונדקדק מנ. א] ונח אילנא דר"י כ"ר מנחם לכהן דמורה ר"ה לפסול חוץ חיוב כרת אין בו:
ב] כ"ל דלא (ש"מ.) וכו' דנשי' ע"פ

כל קרבן שאינו על מוצח החיצון כשלמים.
שלמדנו מהם פיגול לכל הזבחים אין בו משום פיגול לקמן צפרק בית שמאי (דף מג.):**בטטאות החיצונות.**
אינה מפגלת א] דלא כתיב זהו וטבל אלא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ב) והיה לקחה קבלה היא ומינה ילפינן

קבלה לקמן בלחיו מקומן (דף מת.):**אינטריכא מהו דסימא הואיל וכתיב ולקח.**
דמשמע הוא צעזמו יקח: ואי אסי קוף ורמי להו אידיה. על אצבעו צעי מיהדר ומשקל אלמא ולקח נמי לאאצבע קאי שטבול אצבעו אימא כמאן דכתיב וטבל דמי: להכי לא כתיבי ד' ענינא. בהדיא אלא כתב קבלה ב) ומדסממיה לאצבעו ב) ונתן הוא דיליף א] לטבול אצבעו שזריך לקח צעזמו ולטבול ב) דמשמע הכי דלא תהא ענינא אצבע עבודה ב) חשוכה הן לפגל מדלא אחשבה קרא להלכיה א] צפירוס ב) ומשמע הכי שזריכה היא לטבול כחטאות ב) ה) החיצונה ולא דלישקל קוף ולירמייה לדם על האצבע דבעינן לקיחת אצבע מעליותא דולקח נמי לאאצבע קאי: שאי אפשר לטענה. דלאו אורח ארעא לשחוט בהיכל ועל כרחו הוא שוחטו בעזרה ומוליכה בהיכל לקרנות מוצח כמ"ל ולהזאת פרוכת: כל שאינו. כל קרבן שאין מתן דמו על מוצח החיצון לאפוקי חטאות הפנימיות וקס"ד דה"ה לפסול דשלג לשמו: מודה הוא ב) לפסול נהי דלין הן פיגול להמחייב כרת על אכילתו אכל מודה הוא דמחשבה חוץ לזמנו פוסלתו מק"ו. והכי נמי הוה מלי לתרוי ליה אןן מחשבה שלג לשמו קיימינא דפסלה זהו אלא דבעי רבי יוסי בר' חנינא לאשמועינן דמחשבת חוץ לזמנו פסלה זהו לר"ש: חוץ לזמנו הפוסל בשלמים כו'. ומינה כרת לא נפקא לן בו מינה דהא ק"ו מנח שלא לשמו אחי ודיו להבא מן הדין להיות כדוון: חוץ למקומו מנא לן. דהא חוץ למקומו נמי בשלמים כתיב ומינייהו גמרינן לכל הזבחים ולר' שמעון דלא גמר מינייהו אלא חיצונות כמותו מנ"ל דפסלה בפנימיות: אי מחוץ לזמנו. כמה מנינו: אי משלג לשמו. ובק"ו דלעיל: שכן נוהג בנכמ. נצקרבן במת יחיד בשעת היתר הזבמות שארי

שני קדש הוא תאמר בחוץ למקומו דלא שאין מחילה בזמנן]
וכל הצקעה מחוץ עד סוף העולם: ומשני שלא לשמו במאי נוהג. בלחיה קרבן אהה מולא פסולו בפסח וטחטא והני בזמנה לא קרבי דמתן לקמן (דף קה.) כל העניד קרבן קרבן צבמה ושאינו יניד ויניד אינו קרב צבמה: ואביעטא אימא. חוץ למקומו מחוץ לזמנו אחי ולא פריקין שכן כרת דהיקשא הוא דלימקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו כפ' שני (לקמן דף כח.) בקרא אחרניא ב) דלמרינן אס האכל יאכל ביום השלישי זה מחשבת חוץ לזמנו לא יחשב לו פיגול יהיה קרא ימירא הוא לאחיי חוץ למקומו וכיון דלימקוש גמרינן מהדדי ואין משיצין על ההיקש: אמר רבא אס"ל ר' שמעון סבר לה כדריה דאמר. לקמן כפ' שני (דף כ.) זין האולם למוצה כפון. חלק כפויי שבעורה שצין האולם ולמוצה אע"ג דלא קרינן ביה על ירך המוצח כפוייה דהא צמערבו של מוצח הוא הוי כפון לענין שחיטת קדשי קדשים: אין מחשבה מועלה בטטאות ב) הפנימיות. אפילו לפסול: אלא מפסח האולם ולפניס. שאם חישב בהולכת הדם ממקום שחיטתו עד האולם אינה מחשבה שהרי אפשר לטעל הולכה זו לשחוט אכל פסח האולם אכל אי סבר כרבי יוסי דפליג אדרכי אלעזר בר' שמעון ואומר אין כפון אלא כנגד המוצח מקרי המוצח ב) כפוי עד כותל העזרה כפויית היא לה עבודה שאין יכול לטעלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטה ככתיב במקום אשר תשטח העולה וגו' ויורקא ב) ולפון בעולה כתיב [שם א]. ואס"ל ר' שמעון סבר לה כר' יהודה דאמר לקמן כפ' קדשי קדשים (נעט.) מוך עזרה מקדש כל רצפת העזרה צין האולם ולמוצה מקודשה להקטיר חלצים כמונח עלזמו דכתיב [מ"א ח] ביום ההוא קדש המלך את מוך העזרה ומתלא לקמן (נעט.) דברים ככתבן דברי ר' יהודה: אין מחשבה מועלה. לר' שמעון בהולכת בזיכי לחם הפנים שהן מחירין את הלחם כדם המתיר את הבשר וכקומץ המתיר את השיריים והלחם מתפגל במחשבת עובדת הבזיכס הואיל והן מחירין רבי ב) שמעון אי כרבי יהודה סבר לה אין מחשבת הולכה מועלת זה לפסול אלא מפסח היכל ולחוץ משהגיע לפתח היכל עד שגגיע לניחאת אולם לרצפת העזרה שלפניו דככל ההיכל לא מהניא מחשבה שהרי כל ההיכל כשר להושיב שם שלחן לסדר עליו עד הפתח ואולם כי עזרה ב) כצירא לן ומן האולם ולחוץ נמי לא מהניא מחשבה בהולכה שהרי אפשר להקטירו על רצפת העזרה מיד אס ירצה נמלאת הולכתו עד המוצח שלא לזורך: ה"ג ואס"ל סבר רבי שמעון קדושא אולם והיכל חזא היא אין מחשבה מועלה אלא מפסח אולם ולחוץ. כלומר ה' אמות של עובי כותל פתחו של אולם דככל חללו של אולם לא מהניא דכפנים דמי וחוץ לפתח לא מהניא דאפשר להקטיר שם: ואס"ל סבר לה חוץ פסח האולם כלפניס אין מחשבה מועלת אפילו פסיעה

שלימה אלא כדרי הושטע ירו. עומד בפסח האולם ומושיט ידו לרצפה היינו הולכה ומהניא זה מחשבה: הכי גרסינן ואס מחללי לומר הולכה שלא כרגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל. דהא הושטת ידו הולכה שלא כרגל היא: ויורקו הכהנים את הדם מידם. [מידס] של שוחטין משמע ושוחטין זריס ניניהו ואשמועינן קרא שהזריס לוקחין אותו מיד המקבל ומוליכין אותו לזרוק ב):

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יד. מורה

מורה היה לפסול מק"ל וחומר. מכאן מתרצים היהא דפ' הנוקין (גיטין דף נד: ושם) דקאמר ר' יוסי כהן גדול ביום הכפורים יורכח דכי אמר פיגול מהימן ור' יוסי כצירא ליה כר"ש צפ' הקומץ וזוטא (מנחות דף קד. ד.) דלין פיגול אלא בדבר הנעשה על מוצח החיצון ולמאי

דאמר הכא דמודה הוא לפסול ניחא דפיגול לאו דוקא ועוד יש לפרש היינו שלא לשמה ולא נהירא ש) ובה ש"א ל"שמן בוי. תימה מה לשלל לשמן שכן נוהג בד' עבודות תאמר בחוץ לזמנו שאינו נוהג אלא בוריקה וכי האי גוונא פריך לעיל (דף ד.) (מה לחוץ לזמנו שכן כרת) ב) יש לומר דלי הוה פריך הכי הוה עמיד ק"ו משניו צעלים דהוי ב) כפיגול בוריקה ומינה קשה מה לשניו צעלים שכן פוסל בזביחה בפסח * א] כזריקה לחודיה וי"ל דשלג לשמן יוכיח וילפינן כמה הלז משניו קדש ושניו צעלים: הג"ה תוך עזרה מקדש. טעמא דרבי יהודה לקמן צפרק קדשי קדשים (דף נט.) ולריך דלקדק לר' יהודה כיוון דעזרה מקדש * היכי משכחת לה בפסולין דאס יידו לא יעלו וי"ל דמשכחת לה [באחסן] דירדו בלשכה או באלום או על גבי דף ועדיף ב) מאזיר דאמר פ"צ (לקמן כו.) מלה ושטח פסול א"כ שחט על הרצפה ואח"כ נתן על הדף דהשמת יידו * וצ"ע דלקמן ב) (דף קה.) מצביא להו יידו מהו שיעלו וי"ל דשחט על הרצפה ואח"כ נתן על הדף] ה] ועוד יש לומר דמודה רבי יהודה צדמים לקמן (נעט.) דבעי מוצח והדס לא עלה בלצפה ומו דלשון אס עלו דנקט היינו לדינא דקודס דלמא * דוד וקדיס רצפה וקודס צנין שלמה. הג"ה:

ואם תמציי לומר סבר לה כרבי יהודה דאמר תוך עזרה מקדש אין מחשבה מועלת בהולכת סילוק בזיכין אלא מפתח היכל ולחוץ ואם תמציי לומר ד סבר ה] קדושת היכל ואולם חזא היא אין מחשבה מועלת אלא מפתח אולם ולחוץ ואם תמציי לומר ה] תוך הפתח כלפנים אין מחשבה מועלת אפילו ב) פסיעה אחת אלא ה] בכדי הושטת ידו ואם תמציי לומר סבר ב) ה) הולכה שלא ברגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל: א"ל אביי ב) לאמוריה דרב חסדא בעיי מיניה מרב חסדא ה) הולכה בזר מהו א"ל כשרה ומקרא מסיעיני ² וישחמו את א] הפסח ויורקו הכהנים את הדם ב) מידם והלויים מפשימים מתיב רב ששת א] יאונן

שני קדש הוא תאמר בחוץ למקומו עד סוף העולם: ומשני שלא לשמו במאי נוהג. בלחיה קרבן אהה מולא פסולו בפסח וטחטא והני בזמנה לא קרבי דמתן לקמן (דף קה.) כל העניד קרבן קרבן צבמה ושאינו יניד ויניד אינו קרב צבמה: ואביעטא אימא. חוץ למקומו מחוץ לזמנו אחי ולא פריקין שכן כרת דהיקשא הוא דלימקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו כפ' שני (לקמן דף כח.) בקרא אחרניא ב) דלמרינן אס האכל יאכל ביום השלישי זה מחשבת חוץ לזמנו לא יחשב לו פיגול יהיה קרא ימירא הוא לאחיי חוץ למקומו וכיון דלימקוש גמרינן מהדדי ואין משיצין על ההיקש: אמר רבא אס"ל ר' שמעון סבר לה כדריה דאמר. לקמן כפ' שני (דף כ.) זין האולם למוצה כפון. חלק כפויי שבעורה שצין האולם ולמוצה אע"ג דלא קרינן ביה על ירך המוצח כפוייה דהא צמערבו של מוצח הוא הוי כפון לענין שחיטת קדשי קדשים: אין מחשבה מועלה בטטאות ב) הפנימיות. אפילו לפסול: אלא מפסח האולם ולפניס. שאם חישב בהולכת הדם ממקום שחיטתו עד האולם אינה מחשבה שהרי אפשר לטעל הולכה זו לשחוט אכל פסח האולם אכל אי סבר כרבי יוסי דפליג אדרכי אלעזר בר' שמעון ואומר אין כפון אלא כנגד המוצח מקרי המוצח ב) כפוי עד כותל העזרה כפויית היא לה עבודה שאין יכול לטעלה דהא חטאת טעונה כפון לשחיטה ככתיב במקום אשר תשטח העולה וגו' ויורקא ב) ולפון בעולה כתיב [שם א]. ואס"ל ר' שמעון סבר לה כר' יהודה דאמר לקמן כפ' קדשי קדשים (נעט.) מוך עזרה מקדש כל רצפת העזרה צין האולם ולמוצה מקודשה להקטיר חלצים כמונח עלזמו דכתיב [מ"א ח] ביום ההוא קדש המלך את מוך העזרה ומתלא לקמן (נעט.) דברים ככתבן דברי ר' יהודה: אין מחשבה מועלה. לר' שמעון בהולכת בזיכי לחם הפנים שהן מחירין את הלחם כדם המתיר את הבשר וכקומץ המתיר את השיריים והלחם מתפגל במחשבת עובדת הבזיכס הואיל והן מחירין רבי ב) שמעון אי כרבי יהודה סבר לה אין מחשבת הולכה מועלת זה לפסול אלא מפסח היכל ולחוץ משהגיע לפתח היכל עד שגגיע לניחאת אולם לרצפת העזרה שלפניו דככל ההיכל לא מהניא מחשבה שהרי כל ההיכל כשר להושיב שם שלחן לסדר עליו עד הפתח ואולם כי עזרה ב) כצירא לן ומן האולם ולחוץ נמי לא מהניא מחשבה בהולכה שהרי אפשר להקטירו על רצפת העזרה מיד אס ירצה נמלאת הולכתו עד המוצח שלא לזורך: ה"ג ואס"ל סבר רבי שמעון קדושא אולם והיכל חזא היא אין מחשבה מועלה אלא מפסח אולם ולחוץ. כלומר ה' אמות של עובי כותל פתחו של אולם דככל חללו של אולם לא מהניא דכפנים דמי וחוץ לפתח לא מהניא דאפשר להקטיר שם: ואס"ל סבר לה חוץ פסח האולם כלפניס אין מחשבה מועלת אפילו פסיעה

שלימה אלא כדרי הושטע ירו. עומד בפסח האולם ומושיט ידו לרצפה היינו הולכה ומהניא זה מחשבה: הכי גרסינן ואס מחללי לומר הולכה שלא כרגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל. דהא הושטת ידו הולכה שלא כרגל היא: ויורקו הכהנים את הדם מידם. [מידס] של שוחטין משמע ושוחטין זריס ניניהו ואשמועינן קרא שהזריס לוקחין אותו מיד המקבל ומוליכין אותו לזרוק ב):

כגון חטאת דשלג לשמו פסול נה אינו דין שפסול זה חוץ לזמנו. והשתא ליכא למיפדק מה ללגל לשמו כיון דמתא ק"ו מקום גמרינן [לשון חז"ה שם]:

עו א מיי פ"ט מה' ב'זאת מקדש הלכה א ב והלכה טו ופ"א מהלכות פסח"מ הלכה ב סמג לאלוין ט:
עו ב מיי פ"ט מה' ב'זאת מקדש הלכה טו ופ"צ הלכה ז סמג לאלוין טג:

תורה אור השלם

1. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה הַחֲקֻאֹת בַּאֲצִבְעוֹ וְנָתַן עַל קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ וְהִעֲלָה וְאֵת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֶל יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
ויקרא ד, לד
2. וַיִּשְׁחָטוּ הַכֹּהֵן וַיִּזְרְקוּ הַזִּבְחָנִים:
מקדש והלויים מפשימים:

ליקוטים

קדושת חיבל ואולם חזא.
הא. לא לענין קדושה הוא אומר כן, שהיי משנה שלמים במסכת כולם (פ"א מ"ה) עשר קדושות בירושלמי זו למעלה מזו ונכללו ביניהם בין האולם והמזבח מקדשו הימנו שאין כעלי מוט ופרועי ראש כנסיים לשם היכל מקדשו ממנו שאין שחוריי יין כנסיים לשם, אלא לומר שכל עבודות הכשרות בהיכל כשרות באולם. (מאליט עירובין ג.) קדושת היכל ואולם חזא היא. ונפקא מינה לענין בזיכין, דאם חשב בהליך הבזיכין אי היכל ואולם חזא קדושה היא אין המחשבה מועלת אלא מפתח אולם ולחוץ שהיי יכול להניח השלחן אצל פתח האולם ואמרינן בפרק קמא דרובאים בהולכה דאפשר לבטלה אין המחשבה פוסלת. ועוד נפקא מינה להא דאמרנן בהקדוש ובה הונכס להיכל שלא בשעת עבודה סוגג את הארבעים, ולענין פורטין בין האולם ולמזבח כדאיתא בפ' טרף כקפלי. (מוס' הראש' עירובין ג.)

שיטת מקובצות

לחכי לא כתיב וטבל בוי. וא"ת והיך ס"ד לומר דלמכתו וטבל ולשחוט מתקלח, וסא אשנירין (לקמן) [לעיל דף קט.) לומר ששהיה קבלה לשם טחטא ועל דקבלה טעניה כפון (קומץ דף מח. א) וי"ל דלין למנח מרמי וטבל שם ולקח:
מורה רבי שמעון בוי. פריש"י דלאו אורח כו'. וקשה דלמחין לקמן (דף נט.) שלמים ששחטן כהיכל כשרים וכו' משום שלא יהא טעל חמור מן העיקר ולא פסלינן משום דלאו אורח ארעא. ועוד דלמחין ההם עובד דהם עובדת רבו ממקום רבו, משמע דשפיר הוי אורח ארעא. לך נראה למיז דעמחא משום דמחטא טעניה כפון ופסיל לא הוי כפון, דלפילו למיז (קומץ דף כ.) צין האולם ולמוצה כפון חזא מנחתו חלפיות ואליך לא הוי כפון וי"ש כהיכל עלזמו (שמחיות) [שמחלות] ההיכל מפתח:
דאמבר ר' שמעון וכו'. וקס"ד דפסול אלא לשמו נמי למהני קריי אפון דחוק למחל דלא יליף כלל בשלמים, ולכן פריך לריש לקיש. ומשי דמורה לפסול חץ חוץ למחל מקי, תנא למחל אית ליה דמורה נה ר"ה. וה"ה דהוי מלי לממר אןן קריי אפון דחוק למחל דלא יליף אלא דמלה למך דכרייו דלף בחוץ למחל דקפירין ליה מודה ריש דלף הוא פסול:
א"ח. יוסי ב' תינא ע"י מוס' לקמן דף קד ע"י ד"ה [אן:] ואביעטא אימא ויקשא הוא עיין מוס' מנחות דף עט ע"א ד"ה [הדר:] בעי פנייה מרב חסדא פ"י שאמר לו לאמורי שישלל מרב חסדא:
ד"ה תל"ח ומה וכו' ויש לומר דאי הוה פריך הכי הוה קביר ק"ו משניו כעלים. שאני בד' עבודות קדין פיגול. וא"ת מ"מ איכא למיפדק מה לשניו בעלים שכן פוסל בוריקה עמלה, תאמר בפניול שאני [ואלא אס] מחשב מעבודה לעבודה, ומיךן ה"מ דעבדינן ק"ו ממקום, ומה מקום כגון שלמים דשלג לשמן לא פסל זהו חוץ למחל פסול כה, מקום

כגון חטאת דשלג לשמו פסול נה אינו דין שפסול זה חוץ לזמנו. והשתא ליכא למיפדק מה ללגל לשמו כיון דמתא ק"ו מקום גמרינן [לשון חז"ה שם]:
א] ג"א אין חיביבן עלוי משום (ביב"ר ו"א א'.) וכו' א"ה לכהן כסמוך ונדקדק מנ. א] ונח אילנא דר"י כ"ר מנחם לכהן דמורה ר"ה לפסול חוץ חיוב כרת אין בו:
ב] כ"ל דלא (ש"מ.) וכו' דנשי' ע"פ רש"י דה"ה כ"ר מנחם לכהן דמורה ר"ה לפסול חוץ חיוב כרת אין בו:
ג] ג"א אלא [במקום אפילו] (ביב"ר ו"א ד'.) וכו' א"ה כ"ר מנחם לכהן דמורה ר"ה לפסול חוץ חיוב כרת אין בו:
ד] ג"א פסולת פשיטא דלא (בי"ר.) ולפ"י מינח פסולת הס"ד ואס"כ מ"ה פשיטא דלא, וכו' כנסי' ב) (בבחי. וכוני' בש"ח) ב) ג"א אלא כתב (ביב"ר ו"א א'.) וכו' א"ה לכהן כסמוך ונדקדק מנ. א] ונח אילנא דר"י כ"ר מנחם לכהן דמורה ר"ה לפסול חוץ חיוב כרת אין בו:
ה] ג"א בקרא אריכא (בבחי.) [בכ"י הונה מקרא:] ב) ג"ל בהולכת חטאות (ש"ח:) ב) ג"ל מוצח הצפוני (שסכ"י:) ב) ולרבי (בי"ר.) ג"ל רבי (ביי דרס.) ג"ל ואי ר"ש כר"י סבר (ביב"ר וק"י:) ב) ס"א כי עזרה ומן האולם ב) (ש"ח.) ג"ל סבירא ליה (בי"ר:) ב) ג"ל לזרוק (ב"ר:) ב) מינות המוקפות מתקין ע"פ ד"ה וכן מתקן ש"מ. ע"י כגא' וידועים כסנוף המוסק שגדסם כגס הכי האלון המפורסם אכ"ד דמיתת פסלן שמימצב כגונו טעם שאין מן הזרין למחוק הג"ה] (ג'ליון.) וע"ע בעזריק' דלף חוץ מקיים ח"י הפסחים:
ל) ג"ל דהי' פיגול אלא בוריקה (בי"ר.) וע"י ש"מ:
א] מינח אר נמקח, וי"ל תאמר בחוץ לזמנו שאינו פוסל אלא בוריקה לחודיה וי"ל בוי כלי' (שסכ"י.) ובאלא משם הניא ולא בוריקה לחודיה:
ב) ג"ל דלא עירף מאזיר (בי"ר:) לן ג"ל להניא וצ"ע דלקמן (פד) ה] חנן כשם שאם עליו לא יידרו וכו':
ד] קטע המוקף נוסף ע"פ כדיו. וליק' מוס' דה"ה וצ"ע שחמך כגון המיורין וי"ל וי"ל כגון שיח הפסק בין הבומה לרצפת העזרה ועי"ל דמורה (ובללקמן) פד א במד"ה וזמא, או שיש להניא בעי"א וי"ל דשמא חזא דעזרה מקדשת במזבח היינו כשרים להקטיר עליה אבל פסולים לא ועי"ל דמורה בוי (ובללקמן) פו א ב כגם מנין. וע"י ש"ק ומו"ג (ג'ליון.):